Гуде похмурий джміль і б'ється за вікном,
в яке зоря вечірня зазирає,
тривогу несучи, і соловей співає
притишено, немов далекий гном.
Грім прогримів над садом і за тим
скотився, стишений; вже гасне і блідіє
повітря вечора, в котрім тополя мліє
і благовонить ладаном святим.

Переклад В. Стуса